

навчального процесу програмованими навчальними комп'ютерними матеріалами є значна витрата часових ресурсів кількох спеціалістів для підготовки програмного продукту. За спостереженням І. П. Підласого, розробка програми для комп'ютерної підтримки навчальної діяльності впродовж сорока п'яти хвилин вимагає понад ста годин напруженої праці кількох фахівців: методиста, психолога, програміста, сценариста та ін.

Серед інших суб'єктивних перешкод називають неповне використання в організації взаємодії користувача з комп'ютерною програмою навіть наявного технічного потенціалу комп'ютера, внаслідок чого робота з комп'ютером не завжди забезпечує помітне зростання ефективності навчання як порівняти з виконанням вправ без комп'ютера.

Тому розробка комп'ютерних навчальних матеріалів вимагає узгодження програмного продукту з теоретичними положеннями щодо застосування технічних засобів у навчанні іноземних мов, а також аналізу тих можливостей комп'ютера, на яких повинен ґрунтуватися діалог студента з навчальною програмою для досягнення максимальної ефективності вправління.

Зважання у комп'ютерних вправах на досягнення сучасної педагогічної науки передбачає передусім відповідність вправ загально дидактичним принципам та принципам використання технічних засобів, а також окреслення функцій, які програма повинна виконувати в навчальному процесі.

Взагалі застосування комп'ютера у навчанні іноземній мові дає багато можливостей для студентів: розширити свій світогляд, краще засвоїти навчальний матеріал, розвивати наочно-образне, просторове і логічне мислення, уяву, спостережливість, увагу, фантазію, уміння використовувати програмний засіб як інструмент пізнавальної діяльності, формування знань основ інформаційної культури. Комп'ютер повинен стати засобом, що полегшує процес формування у студентів компетентності як загальної здатності, що базується на знаннях, досвіді, цінностях, здібностях, набутих завдяки навчанню.

Застосування нових інформаційних технологій дає змогу створити відкрите навчальне середовище, але для цього потрібна інша система управління освітою, її наукове і ресурсне забезпечення. Для викладання іноземної мови застосування інформаційно-комунікаційних технологій — це багатоцільове вирішення проблеми навчання, зокрема це: вдосконалення навчального процесу, надання можливості дати більший обсяг інформації, індивідуалізація та диференціація навчання; урізноманітнення форм роботи, розвиток самостійності та логічності мислення; контроль знань, умінь і навичок, а також ще багато інших переваг.

Д. Погрібний

КЛЮЧОВІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ В ЗАКОНОДАВЧИХ ДОКУМЕНТАХ УКРАЇНИ

D. Pohribnyi

KEY VECTORS OF ACADEMIC MOBILITY DEVELOPMENT IN THE LEGISLATIVE DOCUMENTS OF UKRAINE

Україна активно працює над розвитком академічної мобільності, яка є важливою частиною загального розвитку вищої освіти. Зокрема, Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку реалізації права на

академічну мобільність» визначено порядок реалізації цього права, а Міністерство освіти і науки України забезпечує виконання цієї Постанови. Уряд України й галузеве Міністерство ретельно вивчають та аналізують ці питання, вносять зміни до законодавчих актів, що регулюють цей процес, з метою покращення доступності освіти, забезпечення якісного навчання та розвитку науково-дослідної діяльності. Порядок здійснення академічної мобільності усіма учасниками освітнього процесу є важливим кроком у процесі імплементації Закону України «Про вищу освіту» та створення дієвого інструментарію для інтернаціоналізації українських вищих навчальних закладів (ЗУ «Про затвердження Порядку реалізації права на академічну мобільність»).

Відзначається, що академічна мобільність є одним із пріоритетів Болонського процесу й ефективним інструментом підвищення якості освіти. Приєднавшись до Болонського процесу у 2005 р. і визнавши таким чином сприяння мобільності як однієї із цілей на шляху до створення європейського простору вищої освіти, Україна впродовж останніх років підтримує і виконує задекларовані в рішеннях Конференції міністрів країн Європи, відповідальних за сферу вищої освіти, завдання з реформування національної системи освіти.

Законодавчі акти, що регулюють академічну мобільність в Україні, надають можливість студентам та науковцям отримувати досвід навчання та роботи за кордоном, а також залучати іноземних студентів та науковців до навчання та науково-дослідної роботи в Україні. Вони також сприяють розвитку міжнародної співпраці у галузі освіти та науки, що водночас сприяє розвитку української науки та зміцненню позицій України на світовій науково-освітній арені.

Важливими напрямками розвитку академічної мобільності, зокрема для студентів, є такі: культурний діалог; розширення кругозору, набуття нових професійних навичок; удосконалення навичок володіння іноземними мовами, а також підвищення конкурентоспроможності на внутрішньому та міжнародному ринку праці.

Постанова Кабінету Міністрів України, яка регулює академічну мобільність, передбачає можливість отримання грантів, стипендій, а також допомогу в забезпеченні житла та харчування. Крім того, вона визначає правила та процедури для участі у програмах академічної мобільності, що дозволяє уникнути можливих непорозумінь та конфліктів.

Однак, щоб забезпечити ефективне функціонування системи академічної мобільності, необхідно постійно працювати над її вдосконаленням. Наприклад, важливо розширювати список країн-партнерів та удосконалювати процедуру відбору кандидатів на програми академічної мобільності.

Отже, академічна мобільність є важливим інструментом розвитку освіти та науки в Україні, і подальша робота уряду та Міністерства освіти і науки над її вдосконаленням є надзвичайно важливою для підвищення якості освіти та науки в країні, зокрема в умовах цифрового суспільства.